

Da det nævnte Beløb af 2600 Rbl. ved særlig Lov er stillet til Administrationens Raadighed, saaledes at Administrationen frit kan raade derover „til at vederlægge den fornødne Medhjælp til Forretningernes Besjergelse“ ved „Bestyrelsen af Fængelsvæsenet“, er det klart, at ovennævnte Anmærkning er i bestemt Strid med den altid hævede Grundsætning, at der ikke paa Finansloven kan foretages Forandring i en bestaaende Lov mod en af Lovgivningsfaktorernes Protest. Ved at begrænse Honoraret til den konstituerede begaas der Indgreb i den Administration ved særlig Lov tillagte Myndighed til at raade over Medhjælpssummen, og ved at forbyde, at „den anden Halvdel bliver at bespare for Statskassen“, ned sætter man i Virkeligheden paa uberettiget Maade det ved særlig Lov til Administrationens Raadighed stillede Beløb.

Flerparten vilde som Følge heraf have anset det for nødvendigt for at hævede Grundsætningen om „Finanslovens Renhed“ at udstemme Anmærkningen. Men da Justitsministeren i Landstinget har udtalt, at Anmærkningen ikke vil faa praktisk Betydning, og da Anmærkningen herefter realiter vil blive virningsløs, kan Flerparten indskrænke sig til denne Redegørelse for Forholdet.

Den 7de April 1900 udkom Lov om Lønninger m. m. ved Statsanstalten for Livsforsikring. Anstaltens Budget findes paa Finanslovens § 24.

Her er der nu under B. 1 indsat 2 Anmærkninger, af hvilke den første lyder saaledes:

„Saafrømt den ledige Stilling som 5te Direktør skulde forblive ubesat i nogen Del af Finansaaret 1901—1902, kan der tilstaa den i Stillingen konstituerede et Honorar, svarende til den ved Lov af 7de April 1900 for Stillingen fastsatte Andel i Tantiømen, dog ikke ud over et Beløb svarende til 1,200 Kr. aarlig.“

Udvalgenes Betænkninger m. m.

Herom anser Flerparten det for tilstrækkeligt at bemærke, at Finansministeren netop havde tillagt den konstituerede Andel i Tantiømen, men ikke det for Stillingen som 5te Direktør normerede faste Honorar (1,400 Kr.). Bemeldte Andel i Tantiømen er anslaaet til 1,179 Kr. 84 Øre. Denne Tantiøme er altsaa alt, hvad den konstituerede allerede efter Finansministerens Bestemmelse vilde oppebære, og Anmærkningen gaar efter sin Ordlyd kun ud paa det samme, blot med den i det foreliggende Tilfælde ligegyldige Bestemmelse, at Tantiømen ikke maa overstige 1,200 Kr.

Det er ogsaa af Ordføreren i Folketinget udtalt (Sp. 2658): „Vi godkende dette og sige, at vi samstemme i denne Beregningsmaade.“

Da Flerparten nu ligeledes tilliger den af Finansministeren forinden Finanslovsforslagets Fremsettelse truffne Bestemmelse om den konstitueredes Honorar, stiller det ikke Forslag om at lade den i og for sig betydningsløse Anmærkning udgaa.

Da Folketingets Finansudvalg imidlertid har anført, at det anser Loven af 26de Marts 1870, indeholdende almindelige Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningforhold m. m., anvendelig i dette Tilfælde, maa Flerparten tage bestemt Afstand fra denne Opfattelse, allerede af den Grund, at bemeldte Lov kun kan antages at angaa civile Embeds- og Bestillingsmænd, som lønnes af Statskassen. Statsanstalten for Livsforsikring har sin særlige Formue, og det er i Lov af 18de Juni 1870 § 19 udtrykkelig foreskrevet, at „Anstaltens Bestyrelses- og Driftsudgifter afholdes af den selv.“ Dertil kommer, at de med Honorar lønede Hverv overhovedet ikke kunne antages at høre til dem, der omhandles i Lov af 26de Marts 1870.

Den 2den Anmærkning lyder saaledes:

„Saa længe Bestyrelsens nuværende Formand forbliver i den af ham allerede